

ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΚΥΤΤΑΡΩΝ Θ. Δημόπουλος: Η ασπιρίνη και ο κίνδυνος εμφάνισης καρκίνων του πεπτικού **ΣΕΛ. 50**

Η ασπιρίνη και ο κίνδυνος εμφάνισης καρκίνων του πεπτικού

Τα νεοπλάσματα του πεπτικού σωλήνα είναι ιδιαίτερα συχνοί όγκοι. Επειδή ο πεπτικός σωλήνας είναι το πρώτο σύστημα που έρχεται σε επαφή με τροφές και φάρμακα, είναι λογικό η επιδημιολογική έρευνα να τα έχει μελετήσει ως πιθανούς παράγοντες κινδύνου για την ανάπτυξη νεοπλασιών. Για παράδειγμα, μεγάλες επιδημιολογικές έρευνες έχουν καταδείξει τη σχέση της κατανάλωσης κόκκινου κρέατος με την εμφάνιση καρκίνου παχέος εντέρου.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον για αυτά τα νεοπλάσματα έχει η χρήση ασπιρίνης. Μελέτες για την εκτίμηση του καρδιαγγειακού κινδύνου με τη χρήση ασπιρίνης είχαν δείξει ως παράπλευρο εύρημα ότι το φάρμακο αυτό πιθανώς μειώνει τον κίνδυνο εμφάνισης καρκίνου παχέος εντέρου. Εκτοτε έχουν διεξαχθεί αρκετές μελέτες στον πληθυσμό χωρίς όμως να μπορούν να εξαχθούν οριστικά συμπεράσματα. Πρόσφατα όμως δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Annals of Oncology» της Ευρωπαϊκής

Εταιρείας Ογκολογίας ανανεωμένη μετα-ανάλυση που περιλαμβάνει όλες τις επιδημιολογικές μελέτες παρατήρησης που έχουν ασχοληθεί με το θέμα αυτό. Στη μετα-ανάλυση εντάχθηκαν συνολικά 113 μελέτες για τη χρήση ασπιρίνης σε νεοπλάσματα του πεπτικού σωλήνα.

Οι 45 μελέτες αφορούσαν το παχύ έντερο και είχαν περιλάβει συνολικά πάνω από 150.000 ασθενείς. Παρότι διαπιστώθηκε ετερογένεια μεταξύ των μελετών όσον αφορά το μέγεθος του οφέλους, στο σύνολό τους οι μελέτες κατέδειξαν μείωση του κινδύνου εμφάνισης καρκίνου παχέος εντέρου κατά περίπου 25%. Επιπλέον, φαίνεται ότι η σχέση ανάμεσα στη δόση της ασπιρίνης και στο προσφερόμενο όφελος είναι γραμμική, με τις υψηλότερες δόσεις ασπιρίνης να σχετίζονται με μείωση του κινδύνου εμφάνισης καρκίνου παχέος εντέρου κατά 50%. Τα αποτελέσματα αυτά όμως θα πρέπει να ερμηνευθούν με προσοχή καθώς ο αριθμός των ασθενών που έχει αναλυθεί είναι μικρός και η μακροχρόνια χρήση υψηλών δόσεων ασπιρίνης σχετίζεται με σημαντικό κίνδυνο αιμορραγίας πεπτικού.

Η μελέτη αυτή αναδεικνύει επίσης ότι η ασπιρίνη μπορεί να έχει προστατευτικό ρόλο για νεοπλάσματα του οισοφάγου και του στομάχου, όπου ο κίνδυνος μειώθηκε κατά 35%-40%, αλλά και για καρκίνους χοληφόρων και παγκρέατος. Δεν φάνηκε όμως ανάλογο όφελος για τους καρκίνους κεφαλής και τραχήλου. Η ασπιρίνη θεωρείται ότι συμβάλλει στη μείωση του κινδύνου μέσω της αναστολής του ενζύμου κυκλοοξυγενάση που υπερεκφράζεται και συμβάλλει στην προαγωγή διαφόρων νεοπλασμάτων. Τα αποτελέσματα αυτά αναμένεται να επιβεβαιωθούν από μεγάλες μελέτες πρωτογενούς πρόληψης που αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε εξέλιξη.

Ο Θάνος Δημόπουλος είναι καθηγήτρια Θεραπευτικής Αιματολογίας - Ογκολογίας, πρόεδρος του ΕΚΠΑ

